

The image shows three people, two men and one woman, standing on a grassy hillside. They are all using tripods and cameras, suggesting they are professional or serious amateur photographers. The man on the left is wearing a grey jacket and blue jeans, the woman in the middle is wearing a patterned jacket and blue jeans, and the man on the right is wearing an orange jacket and blue jeans. They are all looking towards a vast landscape of rolling hills and valleys. The hills are covered in green grass and some trees. In the distance, there is a layer of mist or fog in the valleys, creating a soft, atmospheric effect. The sky is a clear, pale blue, indicating a bright day. The overall scene is peaceful and scenic, capturing a moment of artistic pursuit in a beautiful natural setting.

Picture perfect in de Corrèze

Sinds 2006 wonen en werken Patrick en Babs Mollema met hun dochters in Pébru, verscholen in het groene, glooiende en soms ruige landschap van de Corrèze, in Zuidwest-Frankrijk. Hun passies en levensvreugde delen zij met hun gasten en cursisten; Patrick als bevoegen vakfotograaf, Babs als toegewijde gastvrouw met een liefde voor koken, tuinieren en interieurstyling. Een ondernemend gezin waar de joie de vivre vanaf spat.

Doodstil is het, op het gezang en getjilp van wat vogels na en een haan die in de verte kraait. In de ochtendschemer staat een groepje mensen met camera's en statieven, klaar om te oefenen met

landschapsfotografie tijdens zonsopgang. Als iedereen in de auto zit, komt het clubje via een slingerende weg even later aan bij Nieudan, een buurtschap op zo'n vijftien kilometer afstand van Pébru, een gehucht in de omgeving van Argentat. Vanaf de parkeerplaats gaat het te voet verder over een landelijk weggetje naar een heuvel met een overweldigend uitzicht op een dal. 'Zoek een plekje en ga allemaal maar aan de slag,' zegt Patrick, '...en denk aan je lichttrappetjes.' Iedereen installeert zijn of haar statief met camera. Niet veel later klinkt er geklik, gezocht. Patrick loopt geduldig heen en weer, hier en daar aanwijzingen gevend. Hij geniet.

Het landschap is betoverend mooi, mysterieus door de nevel die in laagjes door het heuvelland zweeft. Het uitzicht bij het kerkje van Nieudan is een goed bewaard geheim – en een geliefde plek van Patrick, die de afgelopen jaren de omgeving doorzocht op

geschikte locaties om bepaalde onderdelen van zijn cursussen te geven. Sinds juni 2006 geeft hij in Frankrijk een basiscursus, vervolgcursus, flietscursus, printcursus en een masterclass digitale fotografie. En desgewenst ook privé cursussen. Aanvankelijk gaf hij les aan vier cursisten per week, maar vanwege de overweldigende belangstelling en het grote aantal terugkomers heeft hij vorig seizoen dit aantal bij de basiscursus verhoogd naar maximaal vijf deelnemers. Met meer deelnemers per week wil hij niet werken, dan zou hij teveel concessies moeten aan de kwaliteit en persoonlijke aandacht waarvoor hij staat.

Als de zon in Nieudan helemaal is doorgebroken, vertrekken de deelnemers weer naar Pébru, waar ze met koffie en verse croissantjes de zojuist geschoten foto's gaan nabespreken. Alle foto's worden in de lesruimte overgezet naar een computer en via een groot beeldscherm bekeken. Patrick neemt uitgebreid

de tijd voor ieders werk en staat keer op keer stil bij sluitertijden, diafragma en witbalans. Zijn bevologenheid werkt aanstekelijk – zijn humor en (zelf)spot maken de lessen plezierig. Er wordt hard gewerkt, maar op een prettige manier. Het is tenslotte óók vakantie. Aan het einde van de ochtend kan iedereen gaan doen en laten waar hij of zij zin in heeft. Pas 's avonds worden de cursisten weer verwacht om te oefenen met nachtfotografie.

Blind date

De dagindeling op donderdag wijkt af van andere cursusdagen, die doorgaans om tien uur beginnen en om zes uur eindigen. Het geeft Babs en Patrick tijd om tussen de bedrijven door te vertellen over hun werk en leven. En dat is nogal wat, want hun levensloop is op z'n minst bijzonder te noemen. Het stel ontmoette elkaar in 2003 via een blind date waarvan ze

Het landschap is betoverend mooi, mysterieus door de nevel die in laagjes door het heuvelland zweeft

beiden niets verwachtten, maar waarbij de vonk meteen oversprong. Babs woonde toen al jaren in Amsterdam en werkte als fotomodel en interieurstyliste. Patrick woonde in Almere en had een drukke baan als directeur bij een bedrijf dat onder andere digitale compact camera's verkocht. 'Als ik ooit van mijn leven trouw,' had Babs hem gezegd, 'dan wil ik een bruiloft onder een appelboom in Frankrijk, met lange, gezellig gedekte tafels in een boomgaard.'

Ze kon haar geluk niet op toen ze precies die sfeer aantroef tijdens een bezoek aan Patrick's ouders, die al jarenlang in het afgelegen gehucht Pébru woonden, >

Bijchriften bijchriften bijchriften

Picture perfect in de Corrèze

in de landelijke Corrèze. Ze was op slag verliefd op deze streek, zo groen en lieflijk. 'Hier wil ik wonen', zei ze tegen Patrick, die haar met grote verbazing aanhoorde. 'Waar heb je het over? Wat moeten we hier gaan doen?' had hij aanvankelijk gereageerd. 'Hij was nooit met die gedachte bezig geweest', vertelt Babs zittend op een zonovergoten bankje voor de entree naar hun terrein. 'Zijn ouders woonden

en het plaatje zou helemaal compleet zijn als we zo'n avontuur met kinderen konden aangaan. Want een kindervens, die hadden we beiden.' In de anderhalf jaar die volgden, ging het idee ook bij Patrick leven. Feit was dat hij tot dat moment nog tot over zijn oren in het werk zat. Na een loopbaan als vakfotograaf werkte hij een aantal jaren bij Nikon, waar hij aan de wieg stond van de ontwikkeling van de eerste digitale spiegelreflexcamera. Zijn kennis van zowel techniek als de beroepspraktijk bracht hem vervolgens verder bij Nikon, waar hij een functie kreeg als internationaal product- en later marketingmanager. Door deze baan kwam hij in alle uithoeken van de wereld, maar de werkweken van tachtig uur slokten

ook al zijn tijd op. En in zijn toenmalige functie van directeur was er maar weinig ruimte voor zijn eigenlijke passie, het fotograferen. Zijn werk had nog maar weinig met fotografie te maken, iets wat hij meer en meer als een gemis ging ervaren. Dankzij zijn werk ontging hem het signaal niet dat veel mensen zich totaal geen raad wisten met alle mogelijkheden van hun ingenieuze digitale spiegelreflexcamera. Zodoende vatte de gedachte post om in de toekomst 'iets' in fotografie-onderricht te doen; het idee kreeg een extra impuls door Babs' wens in Frankrijk te gaan wonen. Babs: 'Want naar Frankrijk gaan en een camping beginnen en denken dat je daarvan kunt leven, is een wassen neus. Daar moest iets anders naast komen. Waarom geen fotografievakanties?'

Tijd voor een praatje

Patrick en Babs trouwden in september 2004, in Frankrijk. 'Een bruiloft zoals ik me altijd had voorgesteld, met alles er op en eraan. Onder de appelboom', vertelt Babs. 'Een jaar later ging het bedrijf waar Patrick werkte failliet. Er was een doorstart mogelijk en Patrick zou kunnen blijven, maar we vroegen ons af: als we naar Frankrijk willen, waarom niet nu? We zetten ons huis te koop en verkochten het binnen zes weken. Tot onze grote vreugde bleek ik ook nog eens zwanger te zijn. Van een tweeling nota bene!

weliswaar in Frankrijk, maar daarmee hield het voor hem ook op. Terwijl ik het meteen helemaal voor me zag... Een minder gehaast leven, veel buiten zijn, onze eigen groenten kweken en jams maken. En een kleine, groene camping runnen, met veel persoonlijke aandacht en tijd voor de gasten. Dat was mijn droom,

In januari 2006 verhuisde het stel naar Pébrun. De site voor digitale fotografievakanties was toen al in de lucht; Patrick had de hoop om daarmee in het eerste jaar ongeveer vijf à zes cursisten binnen te halen. Het zouden er in zijn eerste seizoen twintig worden. Samen met een vriend zette Patrick een houten karkas op voor een bovenwoning tussen een oude schuur en het woonhuis van Patrick's ouders en richtte de ruimte daaronder in als leslokaal en fotostudio. Vlak voor de bevalling was de woning klaar, op 1 juni werden Janna en Mina geboren. Hun komst viel samen met die van de eerste cursist die bij Patrick les kwam volgen. En een paar weken later ontvingen de kersverse ouders de

eerste campinggasten.

'Ja, het was soms behelpen, de afgelopen jaren,' zegt Babs, 'maar ik ben nog steeds heel blij dat we het op die manier gedaan hebben: stapje voor stapje. Patrick: 'Ieder jaar kijken we hoe het gaat en wat er nodig is. Op basis van ervaringen maken we plannen en voeren die uit, op een manier waarbij we ons zelf – ook financieel – niet voorbij rennen, maar waarbij we tijd overhouden voor elkaar en de kinderen. Welke vader kan nou zoveel tijd doorbrengen met zijn dochters?' De afgelopen jaren zette Patrick ieder jaar een huisje bij op het terrein, huisjes die Babs vervolgens sfeervol inrichtte, met zorgvuldig uitgezochte meubels van

*Bijschriften bijschriften
bijschriften*

tips van Babs en Patrick

Op hun website is onder het kopje 'omgeving' veel informatie te vinden over bezienswaardigheden in de nabije en wijde omtrek. Een greep uit de vele mogelijkheden:

Kanoën op de Dordogne, opstappen in Argentat.

Le Puy d'Arrel, een middeleeuws dorpje waar bezoekers kunnen zien hoe de boeren van Cantal meer dan vijf eeuwen geleden leefden en werken. De moeite waard voor kinderen én ouders.

Les Tours de Merle, een prachtige

kasteelruïne van meer dan duizend jaar oud. Een avontuurlijke, leerzame plek voor zowel volwassenen als kinderen.

Voor dertig euro p.p. is het mogelijk in een klein vliegtuigje met maximaal drie passagiers een vlucht te maken boven de bergen van Cantal.

brocantes en kleuren helemaal op elkaar afgestemd. De gîte kreeg een make-over en werd een zeer comfortabel huis voor maximaal zes personen. Ook kreeg het stel de beschikking over een aanpalend stuk grond, een bos dat aanvankelijk helemaal overwoekerd was door bramenstruiken. Het werd een camping met acht ruime plekken – inmiddels heel erg gewild onder gezinnen met kleine (en grotere) kinderen, vanwege de vrijheid en kleinschaligheid. Met een meertje op loopafstand, het vele groen en de

Fransen en waarvan zij zelf ook zo geniet. 'Fransen nemen de tijd voor een praatje, zeker hier op het platteland. Ik moest daaraan wennen, maar ben dat heel erg gaan waarderen. Het minder jachtige tempo maakt het leven zoveel rijker. Als we in Nederland op bezoek zijn schrik ik steeds weer van het grote aantal prikkels en de overvolle agenda's van werkende ouders met kinderen. Natuurlijk, wij hebben het ook druk, zeker in het hoogseizoen, maar het leven hier is overzichtelijker. Iedere dag ben ik weer blij dat onze meiden hier kunnen opgroeien, ongedwongen kind kunnen zijn.'

Pébru is een paradijsje voor mensen die eenvoud waarderen en voor diegenen die van meer comfort houden

ongedwongen sfeer is Pébru een paradijsje geworden voor zowel mensen die van eenvoud als diegenen die van wat meer comfort houden. Babs besteedt bijvoorbeeld veel aandacht aan de lunches voor de cursisten (en desgewenst hun partners), in de zomer vaak bereid met groenten uit de eigen moestuin. Van de overgebleven groenten maakt ze chutneys en het zachte zomerfruit verwerkt ze tot siroop en allerlei confituren. 's Ochtends komt de bakker langs met de bestellingen waarvoor ze dagelijks haar rondje maakt langs de gasten. Op een manier die zo eigen is aan

Ruime keuken

Vanwege de extra zorg die Patricks moeder nodig had, besloot zij, inmiddels weduwe, om afgelopen winter terug te gaan naar Nederland. Zodoende kwam haar huis beschikbaar voor Patrick en zijn gezin. Tot dan toe hadden ze het moeten doen met een ruimte van zestig vierkante meter. 'Dat was te doen hoor', zegt Babs. 'Het was heel knus in elk geval. Maar we genieten nu wel heel erg van de ruimte in ons huis. Ik heb mijn eigen kantoor waar ik de reserveringen en boekhouding doe en Patrick heeft onze "oude" huis ingericht als fotostudio, compleet met alle faciliteiten. De ruime keuken die we hadden is intact gebleven. Daar kook ik voor de cursisten en wie weet, ga ik daar in de toekomst nog kookworkshops geven of gaan we

meer doen met table d'hôtes. Ook aan partners en kinderen van mensen die hier een fotografieweek volgen, willen we leuke en nieuwe dingen kunnen aanbieden. Sommige activiteiten ontstaan gaandeweg, zoals schilderen en yogalessen, of wandelingen in de natuur met een bioloog.' En Patrick? Ook hij heeft nog plannen zat. Terwijl de cursisten oefenen met lange sluitertijden, vertelt hij 's avonds bij de brug over de Dordogne bij Argentat enthousiast over zijn eerste fotografereis naar Andalusië, waarvan er zeker meer gaan volgen. En sinds kort gaat hij met cursisten die dat willen met een Cessna de lucht in om het landschap vanuit de lucht te fotograferen. 'Een heel avontuur, ook voor fotograferen in spe', verzekert hij. 'Als je maar weet wat je doet met je camera. Want uiteindelijk is dat toch wat mij drijft: mensen leren goede foto's te maken.'

Meer informatie: www.pebru.nl en www.digitalefotografievakantie.nl

■ TEKST ANNELIES VAN DER WOUDE FOTO'S ANNELIES VAN DER WOUDE EN DIGITALE FOTOGRAFIE VAKANTIE

*Bijschriften
bijschriften
bijschriften*